

billiges, at Althinget har ansat samme til det fulde Beløb af den Differentialtold, som nu erlægges af den Fisk, som i danske Skibe indføres til Spanien. Denne Fordeel vilde imidlertid blive saameget vigtigere, som Prisen paa Fisk herved i det Hele vilde høves, og derved Productionen forøges, medens de danske Skibsheders Tab neppe vilde staae i noget Forhold hertil. Commissionen har derfor i det Hele anseet det betænkeligt i Loven om Handelsens Frigivelse at optage Betingelser, hvorved den ommeldte Handel maatte antages at ville blive udelukket eller i høj Grad besværet, men har dog været af den Formening, at der ved denne Leilighed, hvor der aabnes Udgang for fremmede Nationer til en Deel af det danske Monarchie, hvorfra de hidtil have været saagodt som udelukkede, med Billighed tør gjøres Regning paa, at Regjeringen ad diplomatisk Vej vil kunne gjøre vort rejsfærdige Krav paa passende Begunstigelser for vort Flag gjældende hos de Nationer, der ei indrømme Reciprocitet, og Commissionen har derfor formeent, at en hertil sigtende Bestemmelse burde optages i Loven. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa dette skulde udføres, var det allerede af et Medlem foreslaaet, at der ikke i Loven burde optages nogen bestemt Tillægsafgift for de Nationer, der ikke maatte indrømme det danske Flag Reciprocitet, men derimod en almindelig Bestemmelse om, at Handelen paa Island aabnes for fremmede Staters Skibe, naar der af dem tilstaaes vort Flag passende Lettelse, idet Regjeringen paa denne Maade, efter dette Medlems Anskuelse, vilde opnaae den nødvendige Frihed i Underhandlingerne, hvilket neppe vilde blive Tilfældet i samme Grad, naar en bestemt Afgiftsforhøjelse blev optagen i Loven, hvortil Commissionens øvrige Medlemmer, hvortil ogsaa hiint Medlem senere har sluttet sig, have troet at burde anbefale, at der bliver fastsat en passende Tillægsafgift for de Nationer, som ikke indrømme vort Flag Reciprocitet, indtil der med dem kan slutes Overenskomst paa Betingelser, der af Regjeringen findes antagelige i Analogie med, hvad der var foreslaaet i det Forsamlingen i Reykiavik i Mæret 1851 forelagte Udkast, dog saaledes, at Regjeringen bemyndiges til efter Omstændig-

hederne, enten at nedsette Normalbeløbet eller at forhøje samme indtil et vist Maximum. Commissionen har derhos foreslaaet Normalafgiften fastsat til 10 Rd. og Maximalafgiften til 20 Rd. pr. Commercelast, idet den har antaget, at de fremmede Staters Skibe, der vilde have at erlægge Afgiften, dog ikke derved vilde lade sig afholde fra at besøge Island, medens Afgiften vilde være søelig nok til at fremkalde Dunstet om Fritagelse for samme, og derigjennem Tilbøielighed hos de paagjældende Stater til som Vederlag at tilstaae det danske Flag passende Lettelse, hvorhos Statskassen gennem denne Tillægsafgift vilde vinde en forøget Indtægt, der indirecte kunde komme Island tilgode.

Et af Commissionens Medlemmer har imidlertid, skøndt Samme ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at discentere fra de øvrige Medlemmer angaaende dette Punkt, dog yttret Tvivl om Hensigtsmæssigheden af en Bestemmelse som den foreslaaede, især fordi Island derved vilde kunne komme til at lide et ikke ubetydeligt Tab, uden at der efter dette Medlems Anskuelse blev opnaaet nogen Fordeel for de danske Skibshedere, som kunde staae i Forhold hertil.

Medens Ministeriet nu, hvad Tanken angaaer, maa være enig i Commissionens nyds ommeldte Forslag, har man derimod fundet Betænkelighed ved at gaae ind paa dens Indstilling med Hensyn til den foreslaaede Bestemmelse om en normal og en maximal Differentialafgift. Det synes nemlig at være baade i Formen rettere og at aabne større Sandsynlighed for heldige Underhandlinger, naar den Berettigelse, som, under de Vilkaar, der i Almindelighed tilstaaes fremmede Stater til Islands Besøiling, indskrænkes til dem, hos hvilke det danske Flag, navnlig med Hensyn til de islandske Producter, ikke er undertastet større Afgifter end det nationale Flag, men at dog Regjeringen er bemyndiget til, forsaavidt fuldkommen Ligeberettigelse i en eller anden Stat ei kan opnaaes ved Underhandlinger, da at aabne sammes Flag Udgang til de islandske Havne, i alt Fald mod en saadan Tillægsafgift, som, under det forenede Hensyn til Islands og den danske Skibsfarts Lær, maatte